

**Buletin Informativ – 11.09.2012 - 13 Septembrie - ZIUA POMPIERILOR
DIN ROMÂNIA**

**13 SEPTEMBRIE - ZIUA POMPIERILOR DIN ROMÂNIA - 164 DE ANI DE
LA BĂTĂLIA DIN DEALUL SPIRII**

Anul revoluționar 1848 a consacrat pentru totdeauna virtuțile patriotice și jertfa de sine pentru idealurile democrației și independenței, ale pompierilor militari. Nici nu se vindecaseră rănilor incendiului care a devastat Bucureștiul, în martie 1847, când, la 13 Septembrie 1848, sângele ostașilor pompieri din București și a infanteriștilor, a înroșit cazarma din Dealul Spirii și împrejurimile sale.

La intervenția lui Suleiman-Pașa, care, însoțit de o armată numeroasă, a trecut Dunărea pentru a înăbuși revoluția română, s-a constituit, la 28 iulie/9 august 1848, o locotenentă domnească, formată din trei foști fruntași revoluționari între care și fostul ministru de interne Nicolae Golescu.

Reclamat de boierii reacționari că a tratat cu Suleiman-Pașa a fost înlocuit de Sultan cu Fuad-Efendi, care s-a arătat mai ferm în înăbușirea Revoluției române. La acuzația lui Fuad-Efendi care a caracterizat revoluția ca o „rebeliune izvorâtă din acel duh al comunismului”, împotriva căruia se ridicase întreaga Europă și a cererii restabilirii regimului regulamentar și numirea lui Constantin Cantacuzino în funcția de caimacam, majoritatea celor 200 de delegați care au mers în tabăra otomană de la Cotroceni a strigat: „Moarte, mai bine decât Regulamentul”, fapt pentru care comandantul turc a ordonat arestarea delegaților protestatari.

Indignați de modul cum s-au comportat trupele turcești la intrarea în Capitală, când au maltratată cu săbiile și lăncile populația civilă, trecând cu caii peste cei căzuți, și de arestarea conducătorilor Revoluției române, unitățile militare române ce constituiseră un sprijin serios al revoluției, s-au pus în mișcare în pofida cuvântului de ordine al Locotenentei domnești de a se abține de la orice act ostil față de armata invadatoare. Trupele otomane, sub comanda lui Fuad-Efendi, s-au

deplasat lent, permițând frunțașilor Revoluției române să se refugieze din țară pentru a nu fi arestați.

Roata de pompieri a orașului București, care, datorită propagandei în rândurile ei, făcută de Dincă Bălășeanu și Ioan Deivos, devenise un sprijin statornic și credincios al Revoluției pașoptiste, participând activ la apărarea ei și asigurarea pazei bunurilor populației, a părăsit cazarma de la Agie sub comanda căpitanului Pavel Zăgănescu.

Ea a angajat, în mod spontan, lupta cu a doua coloană otomană, care, de douăzeci de ori mai numeroasă decât compania de pompieri, a pătruns în oraș prin bariera Dealul Spirii și a staționat în fața cazărmii de infanterie. În cursul luptei inegale, dar eroice, ostașii roatei de pompieri, sprijinite de celelalte unități militare române și de cetățeni înarmați, au asaltat la baionetă artileria dușmană, capturându-i o parte din tunurile pe care le-a întors apoi împotriva turcilor, provocându-le sute de morți și răniți.

Au căzut în această eroica bătălie mai mult de jumătate din efectivul companiei de pompieri, între care și ofițerii Dănescu și Starostescu, precum și o parte din ostașii Batalionului 2 din Regimentul 2 infanterie, care participaseră la luptă, trăgând asupra turcilor din interiorul cazărmii.

Și-au pierdut viața în inegală încheștare 200 de otomani, 47 de soldați pompieri și 2 ofițeri (care au fost înhumați ulterior în curtea Bisericii Sf. Gheorghe Plevenei), și au rezultat peste 100 de răniți. Ceilalți pompieri, în frunte cu sublocotenentul Dincă Bălășeanu, s-au retras, pentru a continua lupta, în tabăra generalului Gheorghe Magheru de la Râureni.

După dizolvarea acesteia, eroicii pompieri, alături de cei care activaseră în gărzile naționale, au trecut munții și s-au înrolat în armata revoluționară condusă de Avram Iancu, unde Dincă Bălășeanu a ocupat funcția de centurion.

Toate sursele istorice, martorii oculari, contemporanii bătăliei, apreciază în unanimitate că majoritatea jertfelor (din cei peste 100 de morți și tot atâția răniți) au fost date de pompieri, ei aflându-se în vârtoarea încheșării.

Un șir de evenimente istorice ulterioare a consacrat actul eroic al pompierilor. Veteranilor de la 1848 li s-a acordat prima decorație militară românească „Pro virtute militari”, înființată de domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

Tot ca o recunoaștere a eroismului pompierilor, data de 13 Septembrie 1863 a fost aleasă pentru înmânarea noilor drapele de luptă Oștirii Țării, Batalionul de pompieri București (înființat încă din 1861), primind primul drapel de lupta din mâna domnitorului.

Recunoașterea faptului că 13 Septembrie 1848 este unul dintre cele mai semnificative momente din tradițiile de luptă ale armei pompierilor a fost unanimă, indiferent de epocile istorice și regimurile politice prin care a trecut țara.

Drept urmare, **ziua de 13 Septembrie a fost sărbătorită dintotdeauna**, ca fiind **ZIUA POMPIERILOR DIN ROMÂNIA însă, a fost legal oficializată după război, apoi prin Legea nr. 121/1996** privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari, dar și prin **H.G.R. nr.1490/2004**, pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Niciodată capitolul din Istoria Națională dedicat anului revoluționar 1848 nu a făcut abstracție, indiferent de vremuri, de sângeroasa și inegala confruntare dintre ostașii companiei de pompieri din București și o coloană a armatei otomane.

Pe timpul domniei lui Cuza, pompierii au beneficiat de atenția sa deosebită, capul oștii inspectându-i des și fiind mulțumit, de fiecare dată, de modul cum se prezentau cazărmile și oamenii.

Tradițiile consemnează, în acei ani, și trimiterea în străinătate (la Paris) pentru perfecționarea pregătirii, a primului ofițer de pompieri.

Caracterul militar și structura organizatorică specifică aveau să fie întărite și statornicite încă din anul 1874, prin Înaltul Decret Regal nr.702.

Astfel, se cuvine, ca în fiecare an, să cinstim memoria înaintașilor, dar în același timp să ne achităm de prezentele misiuni și sarcini multiple care ne stau permanent în atenție.

Compartiment Informare și Relații Publice – I.S.U. „Basarab I” Dâmbovița

Adresa: Târgoviște, Dâmbovița, șoseaua Găești, nr.9 130087, Telefon: 0245/611212; 0245/611218, Fax: 0245/634020

Web-site: www.isudb.ro, e-mail: irp@isudb.ro